

Pláčem vchází souhvězdí

Bagr

Vítá stíny málo sdílný,
bílé stíny bílých zdí.
Dům je prázdný - východ žádný,
pláčem vchází souhvězdí.

V dálce zívá město lhářů,
smích a výsměch míň už zní.
Ústa svírá - má dost snářů,
má dost sítí, trápení.

Sám se ztrácí, ztrácí zájem
stoupat k výškám, k úspěchům.
Má svůj zámek - zámek stínů,
má svůj útěk - prázdný dům.